

sygn. akt IXKa 688/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Toruniu - Wydział IX Karny - Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący – SSO Andrzej Walenta

Protokolant - stażysta Marzena Chojnacka

po rozpoznaniu w dniu 03 lutego 2015r. sprawy **R. Z.**

obwinionego o popełnienie wykroczenia z art. 87§1 kw,

na skutek apelacji wniesionej przez **obwinionego R. Z.** od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 28 października 2014r., sygn. akt XIIW 3488/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że okres orzeczonego w punkcie „II” wyroku środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, **skraca do 6 (sześciu) miesięcy;**

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia R. Z. od obowiązku ponoszenia opłaty sądowej za drugą instancję, zaś zryczałtowanymi wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IXKa 688/14

UZASADNIENIE

R. Z. został obwiniony o to, że w dniu 11 sierpnia 2014r. ok. godz. 6:25 w miejscowości K. na ul. (...) kierował pojazdem marki (...) o nr rej. (...) będąc w stanie po użyciu alkoholu 0,21 mg/l -

- tj. o **wykroczenie z art. 87§1 kw kw;**

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 28 października 2014r. (sygn. akt XIIW 3488/14) uznał obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. wykroczenia z art. 87§1 kw i za to na podstawie art. 87§1 kw wymierzył mu karę 600 złotych grzywny. Orzekł środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 miesięcy, na poczet którego zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 11 sierpnia 2014r. Zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa 60 zł. tytułem opłaty sądowej i obciążył obwinionego wydatkami postępowania w kwocie 70zł.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł obwiniony** zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o środku karnym zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Wyrokowi zarzucił rażącą niewspółmierność orzeczonego środka karnego, wyrażającą się w niedostatecznym uwzględnieniu okoliczności łagodzących, w tym fakt, że obwiniony jest jedynym żywicielem rodziny, a orzeczony środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w wymiarze 10 miesięcy spowoduje utratę pracy, co spowoduje także trudności w wywiązaniu się ze zobowiązań finansowych orzeczonych w wyroku. Obwiniony dodał, że prawo jazdy posiada od 37 lat i nigdy nie otrzymał żadnego mandatu jak też punktów karnych, a zachowanie jemu zarzucane było zdarzeniem incydentalnym.

Treść apelacji wskazuje, że obwiniony domagał się zmiany wyroku poprzez skrócenie okresu orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na skutek apelacji obwinionego sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok.

Jeśli chodzi o czyn z art. 87§1 kw to sąd odwoławczy w pełni podziela ocenę dowodów dokonaną przez Sąd Rejonowy, a akceptując wynikające z niej ustalenia faktyczne uznał wyrok co do winy i kary grzywny za słuszny. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie bez cienia wątpliwości pozwala stwierdzić, że obwiniony w dniu 11 sierpnia 2014 roku prowadził samochód po użyciu alkoholu – 0,21 mg/l.

O ile argumenty apelacji nie zawierały zarzutu by sąd meriti uznając winę obwinionego za czyn z art. 87§1 kw polegający na prowadzeniu samochodu po użyciu alkoholu dopuścił się błędów, o tyle obwiniony zasadnie podważył orzeczenie w części dotyczącej wysokości orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Co prawda wyrok w niniejszej sprawie zapadł w trybie art. 58 kpw, to jest na skutek wniosku obwinionego o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy, a orzeczenie co do kary, a zwłaszcza środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów jest w swej treści zgodne z ustaleniami zawartymi między oskarżycielem a obwinionym (k. 10 akt). Mimo tego na skutek apelacji obwinionego i dokonanej na tej podstawie raz jeszcze oceny przedmiotowej sprawy, Sąd odwoławczy zdecydował o zmianie zaskarżonego wyroku poprzez skrócenie do 6 miesięcy okresu trwania środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów.

Sąd odwoławczy doszukał się tym samym podstaw do złagodzenia wymiaru orzeczonego zaskarżonym wyrokiem środka karnego. Podstawowym czynnikiem decydującym o określeniu długości czasookresu stosowania zakazu z art. 87§3 kw (art. 42§2 kk) jest ocena stopnia niebezpieczeństwa wiążącego się z uczestnictwem sprawcy w ruchu w charakterze osoby prowadzącej pojazd. Sąd meriti, pozostając w zgodzie z art. 87§3 kw był zobowiązany orzec środek karny zakazu prowadzenia pojazdów. Należy jednak uznać, że w świetle przesłanek z art. 33 kw i na tle tej konkretnej sprawy, nie jest niezbędne nałożenie na obwinionego zakazu surowszego, to jest 10 miesięcy. Postawa obwinionego, jego dotychczasowy sposób życia, sytuacja rodzinna, majątkowa, zawodowa stanowią wystarczającej przesłanki do uznania, że adekwatne będzie orzeczenie środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w wymiarze 6 miesięcy. W świetle całokształtu okoliczności związanych z osobą obwinionego oraz samym popełnionym przez niego czynem - dających jego miarodajny obraz jako uczestnika ruchu drogowego - zakazu prowadzącego do wyeliminowania obwinionego z tego ruchu na okres 6 miesięcy żadną miarą nie sposób uznać za zbyt łagodny.

Zdaniem sądu odwoławczego kara grzywny w połączeniu z dolegliwością wynikającą z zastosowanego środka karnego, wystarczająca będzie do zabezpieczenia realizacji celów zapobiegawczych i wychowawczych wobec obwinionego.

W sprawie nie dostrzeżono uchybień, które skutkować by musiały uchYLENIEM zaskarżonego orzeczenia a o których mowa w art. 104 kpw i art. 440 kpk w zw. z art. 109§2 kpw.

Na podstawie art. 119 kpw w zw. z art. 634 kpk w zw. z art. 624§1 kpk, sąd odwoławczy zwolnił obwinionego od opłaty sądowej, zaś zryczałtowanymi wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym obciążył Skarb Państwa.